
Minneord

OSS IMELLOM

MARIT ESKELAND,

BABILL STRAY-PEDERSEN

SVERRE UHLVING

og på vegne av venner og kolleger ved Stavanger universitetssjukehus

Inger Ødegaard døde 24. juli 2005, 50 år gammel. Inger var født i Horten og vokste opp i Oslo og Molde. Hun var cand.med. fra Bergen i 1980 og gjennomførte spesialistutdanning ved Haukeland Sykehus, ved Fylkessykehuset i Molde og fra 1988 ved Sentralsjukehuset i Rogaland.

Inger var spesialist i indremedisin (1989) og i lungesykdommer (1991). Fra 1991 var hun overlege ved lungeseksjonen, medisinsk avdeling, Sentralsjukehuset i Rogaland. I årene 1992 – 94 gjennomførte hun lederutdanning i Medled.

Inger Ødegaard var aktiv som tillitsvalgt i Legeforeningen i mange år. Hun var lokaltillitsvalgt, medlem av landsrådet og styret i Yngre legers forening, medlem av landsstyret, spesialitetskomiteen i lungesykdommer og i spesialitetsrådet i Legeforeningen.

Inger var en meget samvittighetsfull og omsorgsfull lege og hadde hele tiden pasientene i sentrum. Slik var hun et forbilde for andre. De siste årene, da hun pga. sviktende helse ikke kunne delta så mye i vanlig klinisk arbeid, gjorde hun

en stor innsats ved å ta ansvar for opplæring og veiledning i avdelingen. Hun brant virkelig for å veilede unge leger i den ofte vanskelige første fasen av legegjerningen.

Hun holdt seg imponerende godt faglig oppdatert. For 3 – 5 år siden gjennomførte hun et forskningsprosjekt omkring kvinner med cystisk fibrose. Dette resulterte i to anerkjente artikler og i nordiske retningslinjer for håndtering av svangerskap og fødsel for kvinner med cystisk fibrose. Det var viktig for Inger at kvinner med kronisk alvorlig sykdom også fikk muligheten til et reproduktivt liv. Hun tok videreutdanning i etikk, og i sykehusets etikkutvalg var hun en engasjert og vesentlig bidragsyter.

Inger fikk kreftdiagnosen allerede i 1992, og etter få år ble det klart at sykdommen ikke kunne helbredes. Det ble mange tøffe behandlinger, tilbakeslag og skuffelser. Likevel greide hun å være en god bidragsyter i avdelingen, og hun stod i arbeid til det aller siste. Hun hadde en sterk livsvilje og levde lenger enn mange av oss hadde våget håpe på. Alle som møtte henne, ble imponert over hennes evne til å være oppmerksom og spre glede – også gjennom alle årene med store plager. Hun holdt aktiv kontakt med sine venner fra alle faser i livet. Vi er mange som har hatt stor glede og vekst gjennom de nettverk Inger arbeidet aktivt i.

Det blir et stort tomrom etter Inger, men vi sitter igjen med gode minner og er takknemlige for det hun har vært for oss. Vi vil alle savne henne. Størst er tapet for John Egil og Ida, og vi tenker på dere.

Publisert: 20. oktober 2005. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 26. mars 2026.